

[Socialministeren.]

bestemmelsen med det nuværende pristal vil blive 9 315 kr., vil den årlige rente højst kunne blive 6 210 kr., og for at komme op på dette beløb skal den tilskadekomne altså være 100 pct. invalid og i det sidste år før tilskadekomsten have haft en årsfortjeneste på de nævnte 9 315 kr. eller derover. Dagpengene, der også udredes i forhold til årslønnen, vil udgøre maksimalt 23 kr. 29 øre mod i dag maksimalt 18 kr. 13 øre.

Medens jeg er ved tallene, kan jeg nævne, at de i loven angivne indtægtsgrenser for adgangen til at tegne frivillig forsikring og for opnåelse af statstilskud til nedsættelse af forsikringspræmie foreslås forhøjet til 5 500 kr. på landet, 5 950 kr. i købstæderne og 6 400 kr. i København og på Frederiksberg, men disse grænser svarer — afrundet — til de pristalsregulerede grænser i dag.

Med hensyn til de øvrige forslag ønsker jeg først at fremhæve de foreslåede bestemmelser om optræning af de ulykkesramte. Jeg anser det for at være af den allerstørste betydning, at der åbnes mulighed for at optræne de tilskadekomne, når den egentlige sygebehandling er afsluttet. Foruden selve optræningen får man herved lejlighed til i den første vanskelige tid at give de ulykkesramte den moralske støtte, som mange gange er nødvendig for, at de ikke på forhånd skal give tabt, og jeg er overbevist om, at man gennem optræningen vil kunne undgå mange af de tilpasningsvanskeligheder, som de tilskadekomne lider under i dag. Udgifterne ved optræningen, der antagelig vil opvejes af besparelse af udgifter til dagpenge, fordi arbejdsudygtighedsperioderne vil blive kortere, foreslås afholdt af vedkommende forsikringsselskab.

Endvidere foreslås de tilskadekomnes og de efterladtes fri rådighed over erstatningsbeløbene begrænset, for de efterladtes vedkommende således, at det nugældende kapitalerstatningssystem foreslås afløst af et rentesystem. En real nydannelse er der imidlertid ikke tale om, for i praksis har man — for at sikre, at erstatningerne blev anvendt efter deres formål — været nødsaget til at vise tilbageholdenhed ved udbetaling af større kapitalerstatninger. Størsteparten af efterladteerstatningerne er såle-

des blevet udbetalt i periodiske ydelser og anvendt til den erstatningsberettigedes underhold. Det er imidlertid betydningsfuldt, at der fortsat gives en enke mulighed for at skabe sig en livsstilling, enten ved oplæring til et passende erhverv eller ved investering af et beløb i en virksomhed. Derfor foreslås rentesystemet for efterladteerstatningernes vedkommende kombineret med en forhøjet renteudbetaling til den efterladte ægtefælle i et kortere tidsrum efter dødsfaldet, ligesom der er åbnet adgang for den efterladte ægtefælle til at kunne opnå begrænset forskudsudbetaling af renten. Indgår den efterladte ægtefælle nyt ægteskab, foreslås det at lade renten bortfalde mod en vis aflønningssum for den bortfaldne rente.

Endelig skal jeg nævne, at den organisatoriske opbygning og i forbindelse hermed ankereglerne foreslås ændret for at nå frem til en ordning, der er i bedre overensstemmelse med almindelige processuelle regler. Jeg henviser herom til de ret udførlige bemærkninger til lovforslaget vedrørende forholdet mellem direktoratet for ulykkesforsikringen, ulykkesforsikringsrådet og socialministeriet.

Den foreslåede forhøjelse af lovens satser vil antagelig medføre en merudgift for forsikringsselskaberne på omkring 12,8 mill. kr. med tillæg af administrationsudgifter og for statskassen en merudgift på ca. 900 000 kr.

Med hensyn til administrationsudgifterne bemærkes, at de automatisk vil stige i takt med forsikringsydelsernes stigning. Regeringen har overvejet, om det skulle være muligt at finde frem til en omtrentlig angivelse af denne stigning, men har opgivet at stille forslag herom.

Det har i regeringen været overvejet, om det var muligt at begrænse stigningen, men man har afholdt sig fra at stille forslag herom.

Spørgsmålet om de i relation til de forhøjede satser tilladte administrationsomkostninger har været genstand for overvejelser, der dog ikke har givet anledning til ændring af de i lovens § 15, stk. 7-9, givne bestemmelser.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.